

Mál nr. 289/2021**M og
V v/ sjúkdómatryggingar M hjá V.****Ágreiningur um hvort bótaskylda úr sjúkdómatryggingu sé til staðar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 29.07.2021 ásamt fylgiskjöllum 1-6.

Bréf V dags. 06.09.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M, hafi hinn 15. september 2020 greinst með krabbamein og geri kröfu um bætur úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V vegna þess. M hafi sótt um líf- og sjúkdómatryggingu hinn 23. maí 2018. Í umsóknareyðublaði vegna tryggingarinnar hafi M svarað spurningum um heilsufar sitt eftir bestu samvisku. Hafi hvergi verið spurt sérstaklega um hnúða, fyrirferð eða þykkildi, en hinn 11. júní 2018 hafi M leitað læknis vegna fyrirferðar á framanverðum hálsi. Við þá skoðun hafi komið fram að fyrirferðin hefði ekki stækkað á undangengnu ári, M hefði ekki haft nein einkenni samhliða henni, og þá væri engin fjölskyldusaga um krabbamein. Töluverðar rannsóknir hafi tekið við í kjölfar þessa og hafi M loks verið greindur með krabbamein í september 2020 og gert kröfu um greiðslu úr váttryggingunni með tilkynningu, dags. 3. október 2020. Með bréfi, dags. 10. febrúar 2021, hafi V hafnað bótaskyldu á grundvelli þess að M hefði ekki upplýst um fyrirferð í hálsi við töku váttryggingarinnar. Er þeirri afstöðu mótmælt af hálfu M, enda sé óumdeilt að sjúkdómur M falli undir gildissvið váttryggingarinnar, og það sé þá V sem beri sönnunarbyrði þess að þau atvik séu fyrir hendi sem heimili V að undanskilja sig ábyrgð. M hafi við töku umræddrar váttryggingar veitt upplýsingar um heilsufar sitt samkvæmt bestu samvisku og til samræmis við efni og orðalag eyðublaðsins. Eins hafi hann veitt V víðtækar heimildir til frekari upplýsingaöflunar. Ekkert bendi til þess að M hafi leitað læknis vegna meintra einkenna áður en hann keypti váttrygginguna, um óverulegt þykkildi á hálsi hafi verið að ræða sem M hafi talið vera bólgu eða stíflaðan kirtil, og hafi því ekki verið tilefni til að skýra sérstaklega frá því við umsóknina. Þá hafi spurningar eyðublaðsins verið almennar og óljósar og verði V að bera hallann af því. Samkvæmt 83. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 falli bótaábyrgð þá ekki sjálfkrafa niður við vanrækslu á upplýsingaskyldu, heldur sé það skilyrði að slík vanræksla sé sviksamleg, auk þess sem hún þurfi, skv. 2. mgr., að vera ekki óveruleg svo heimilt sé að fella ábyrgð niður í heild eða hluta. Skilyrði ákvæðisins séu ekki uppfyllt og beri V hallann af sönnunarskorti hvað það varðar. Sé bótaskylda því fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að við beiðni um líf- og sjúkdómatryggingum hafi M svarað spurningum sem varði tiltekna sjúkdóma svo og spurningu um heilsufar að öðru leyti, og hafi hann svarað því neitandi að hann hefði átt við að stríða heilsufarsvandamál, einkenni eða veikindi. Hafi M leitað læknis vegna fyrirferðar á hálsi þremur vikum eftir töku váttryggingarinnar. Brugðist hefði verið fljótt við og í desember 2018 hafi legið fyrir að um 40% líkur væru á að mein M væri illkynja. V hafni því algerlega að M hafi svarað spurningum við töku váttryggingarinnar í góðri trú og eftir bestu samvisku, en fram komi að við komu M til læknis, hinn 11. júní 2018, hafi hann haft umrædda fyrirferð á hálsi í u.þ.b. ár. M geti ekki borið því við að hann hafi ekki verið spurður sérstaklega um hnúða, fyrirferð eða þykkildi, enda hefði hann átt að svara því játandi að hann væri með önnur heilsufarsvandamál eða einkenni. Hefði M upplýst réttilega um umrædda fyrirferð hefði honum verið neitað um tryggingu. Hafi neitun hans í eyðublaðinu verið sviksamleg og veruleg. Þá hafi V, eftir að M skaut málinu til nefndarinnar, kallað eftir upplýsingum um komu M á heilsugæslu í tvö skipti fyrir febrúar 2018. Þeirri beiðni hafi M hafnað og verði hann að bera hallann af því. Af framansögðu sé bótaréttur vegna sjúkdóms þess sem M greindist með hinn 15. september 2020 ekki til staðar.

Álit:

Ágreiningur aðila snýst samkvæmt framansögðu um það hvor t V sé heimilt að fella niður ábyrgð sína. Í 1. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga segir að hafi váttryggingartaki eða váttryggður sviksamlega vanrækt upplýsingarskyldu sína skv. 1. mgr. 82. gr., beri félagið ekki ábyrgð. Fyrir liggur að hinn 11. júní 2018 leitaði M á heilsugæslu vegna fyrirferðar hægra megin á framanverðum

hálsi, sem hafði að hans sögn verið óbreytt að stærð síðan hann tók eftir henni um ári áður. Kemur þá fram að M finni ekki fyrir verkjum, kyngingar- eða öndunarörðugleikum, breytingum á þyngd eða hægðum, hjartsláttartruflunum, svima, skjálfta eða öðrum einkennum. Þá sé hvorki fjölskyldusaga um krabbamein né skjaldkirtilsvandamál. Í eyðublaði því sem M fyllti út í tengslum við töku váttryggingarinnar var, í 7.9, spurt að eftirfarandi „Do you presently or have you previously suffered from the following illnesses or symptoms and/or sought the advice of a doctor as a result?“ Svo eru, í stafliðum a)-q), tilgeind nánari atriði. Í h)-lið er spurt um „Cancer, cell transformation, benign tumours or blood disorders?“. Þá er p)-liður nokkuð víðtækur en þar er spurt um „Other health problems, symptoms or illness?“. Þessum spurningum svarar M neitandi. Jafnframt skrifar M undir yfirlýsingu um að V sé heimilt að frekari upplýsinga frá heilbrigðisstarfsfólki. Ekki er spurt sérstaklega um það í umræddu eyðublaði hvort váttryggingartaki hafi fundið fyrir hnútum, hnúðum eða annarri fyrirferð. Samkvæmt framansögðu verður að telja að ekki sé sýnt fram á að M hafi sviksamlega vanrækt upplýsingagjöf sína sbr. 1. mgr. 83. gr., enda verður, af fyrirliggjandi lækisfræðilegum gögnum ekki dregin sú ályktun að hann hafi þá fundið fyrir veikindum eða einkennum. V er þá í lófa lagið að spyrja sérstaklega um hnúta, þykkildi eða aðra fyrirferð í umræddu eyðublaði. Er því ekki sýnt fram á að skilyrði 1. mgr. 83. gr. séu uppfyllt og verður V að bera hallann af sönnunarskorti hvað það varðar. Að sama skapi verður, með hliðsjón af framangreindu og öllum fyrirliggjandi gögnum, þ.á.m. umræddu eyðublaði, að telja að vanræksla M hafi verið óveruleg, og því verði heimild V til að fella niður ábyrgð sína, í heild eða hluta, ekki byggð á 2. mgr. 83. gr. laga um váttryggingarsamninga. Samkvæmt öllu framansögðu er bótaréttur M úr sjúkdómatryggingu hans hjá V því til staðar.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr sjúkdómatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 28. september 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.